

kunde være nok, saa at vi ikke for fjerde eller femte Gang komme til at trykke op det omtalte Citat.

Zahle: Der kan naturligvis være megen Tvivl om, hvorvidt man bør foretage det af mig foreslaaede Skridt, men at det, at det blev 4de Gang, man trykkede Citatet om, skulde betyde noget i denne Forbindelse, kan jeg ikke forstaa.

Jeg skal derefter tillade mig at vende mig til de ærede Medlemmer for Thisted (N. Andersen), Københavns 2den Valgkreds (Møller) og Københavns 6te Valgkreds (Hammerich) for at fremsætte nogle Svar paa deres til mig rettede Udtalelser angaaende vor Opfattelse af Forsvarssagen. Det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkreds havde meget rigtigt opfattet, at hvad jeg spøgede med overfor ham, da jeg sidst havde Ordet, var ikke selve hans Standpunkt til Forsvarssagen — thi det kan jeg have al mulig Respekt for, skønt jeg anser det for urigtigt —, men det var over det af ham brugte noget stærke Udtryk om de mørke Magter, jeg tillod mig nogle muntre Bemærkninger, som han ogsaa tilgiver mig. Nu rettede det ærede Medlem det jo derhen, at han ikke mente, at vi, som have en anden Opfattelse af Forsvarssagen end den, han har, tilhørte Mørkets Magter, men han mente, at vi vare slagte med Blindhed. Deri tager det ærede Medlem saa fuldkommen fejl, som det overhovedet er muligt. Der er nemlig den Forskel paa det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkreds samt de ærede Medlemmer for Thisted og for Københavns 6te Valgkreds og mig, at de Herrer Standpunkt overfor Forsvarssagen er dikteret udelukkende af deres Følelse, medens jeg ogsaa tager Forstanden med paa Raad. Og den, der bruger sin Forstand, er dog mindre blind end den, der lader sig lede ene og alene af sine Følelser.

Det ærede Medlem for Thisted fortalte paa en meget alvorlig og gribende Maade om en Dag, han havde oplevet ude ved Dybbøl Skanser. Om den frygtelige Ulykke, der var sket, og det dybe Indtryk, det havde gjort paa hans Sind, talte han smukt og gribende. Men ud fra denne ene Oplevelse og de Følelser, de ædle Følelser, men dog Følelser, som denne ene Begivenhed havde sat i Bevægelse hos det ærede Medlem, var hele hans Stilling til Forsvarssagen dikteret. Det Løfte, som det ærede Medlem her i et dybt grebet Øjeblik havde givet sig selv, var det Løfte, som det ærede Medlem senere søgte

at realisere, og hele det ærede Medlems Standpunkt var og blev det Standpunkt, som han fik den Dag, da han var saa dybt bevæget, saa dybt, at hans Følelse selvfølgelig maatte beherske hans Forstand. Det var jo daarligt for enhver af os, hvis der ikke var Øjeblikke, da vi bleve saa dybt grebne, at vor Forstand maatte tie overfor vore Følelser. Men naar vi her staa som Folkerepræsentanter, ere vi forpligtede til at tage Forstanden med paa Raad og ikke at lade Følelsen tale alene, og det forekommer mig ogsaa, at i det lange og dygtige og daadkraftige Liv, som det ærede Medlem for Thisted har levet, siden han blev greben af denne Begivenhed, kunde der have været mangt og meget, som kunde have opladt hans Blik for, at der ogsaa var andre Hensyn at tage i denne Sag end det, som nærmest paa trænger sig en i det Øjeblik, man er dybt bevæget.

Det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds sagde, at det, det gjaldt om, var, at vi fik en Slægt, der vilde være dansk, men de Herrer tale alle tre, selv om de brugte forskellige Ord, med een Tunge, thi de ere bevægede af den samme dybe fædrelandssindede Følelse, men kun af en Følelse, og derved ere de bleve saa forblindede, at de tro, at de alene ere Fædrelandsvenner, og at vi andre, som nære en anden Opfattelse, ikke ere det. Vi, som have en anden Anskuelse end de ærede Medlemmer, ønske sandelig ogsaa at regnes til en Slægt, der vil være dansk, og til en Slægt, der vil opretholde Danmark som en selvstændig Stat, men vi tro, at det er nødvendigt at bruge andre Vaaben og andre Midler til dette Formaaals Opnaaelse end de eneste, som de tre ærede Medlemmer have Øje for.

Det ærede Medlem for Thisted sagde: Alle andre Nationer væbne sig og bygge Fæstninger, vi alene skulde ikke gøre det? Ere da alle andre gale og vi alene kloge? Nej, men maa jeg bruge det samme Ord, som det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg) brugte forleden Dag, men oversætte det lidt anderledes: Det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds sagde: quod licet jovi, non licet bovi, og han oversatte det omtrent ordret. Jeg vil oversætte det lidt mere frit og sige: Hvad der passer for Ørnen, passer ikke for Gærdesmatten. Hvis en Dag en Gærdesmutte fløj op og saa en Ørn sidde og hvæsse sine Klør og saa en Falk sidde og hvæsse sine Klør, og den vilde